

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

י"ס 18-04-17600 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד הרשמת בכירה ציפי כהן אביטן

מבקש פלוני

נגד

משיבה פלונית

החלטה

בבקשה שלפני עותר המבקש להורות על ביטול צווי ביניים מחמת פקיעתם עם סגירת הליך יישוב סכסוך, או לחילופין, להמרת עיקולים.

רקע עובדתי ודיוני:

1. המבקש והמשיבה (להלן: "הצדדים" או "בני הזוג") נישאו זה לזה כדמו"י ביום 21.07.2002. מנישואיהם אלו נולדו לצדדים חמישה ילדים.
2. טרם הנישואין, ביום 15.07.2002, נחתם הסכם ממון בין הצדדים, אשר אושר וקיבל תוקף של פסק דין (להלן: "הסכם הממון"). בהסכם הממון נקבע, בין היתר, כי הדירה ברח' XXX (להלן: "הדירה"), המשאית והנגרר לה שבבעלות המבקש, יוותרו בבעלותו של המבקש בלבד.
3. ביום 11.4.2018 הגישה המשיבה בקשה ליישוב סכסוך (להלן: "תיק י"ס" או "הליך י"ס") לפי החוק להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה התשע"ה-2014 (להלן: "החוק"). במסגרת הליך י"ס, הגישה המשיבה, ביום 17.4.2018, בקשה לעיקול זמני ביחס לשתי משאיות וטנדר (להלן: "כלי הרכב") הרשומים ע"ש המבקש וכן בקשה למתן צו איסור דיספוזיציה ביחס לדירה.

ביום 17.4.2018 ניתנה החלטה ע"י כב' הרשמת הבכירה אירנה רוזן, על גבי הבקשה לעיקול זמני, במסגרתה נתבקשה הבהרה ביחס לסעד הנדרש בבקשה.

ביום 22.4.2018 ניתנו החלטות ביחס לשתי הבקשות לסעדים זמניים ע"י כב' השופטת פאני גילת-כהן.

באותו היום ניתנה החלטה ע"י כב' הרשמת הבכירה אירנה רוזן לפיה לא נעתרה לבקשה למתן צו איסור דיספוזיציה, תוך שקבעה כי ככל שתוגש בקשה לעיקול זמני, תיבחן הבקשה לגופה.

ביום 23.4.2018 ניתנה החלטה נוספת ע"י כב' השופטת פאני גילת כהן, המבטלת ההחלטות הקודמות אשר ניתנו על ידה ביחס לבקשות לסעדים זמניים מהטעם כי בקשות אלו הובאו בפניה בשל תקלה.

לאחר שהוגשה הודעה ע"י המשיבה, לפיה עותרת להטלת עיקול אף על זכויותיו של המשיב בדירה, ניתן ביום 25.4.2018, ע"י כב' הרשמת הבכירה אירנה רוזן, צו עיקול ביחס למחצית זכויותיו של המבקש (הן ביחס לכלי הרכב והן ביחס לדירה).

4. ביום 19.6.2018 נסגר תיק י"ס וביום 25.6.2018 הגישה המשיבה תביעות למזונות (תלה"מ 58777-06-18), למשמורת קטינים (תלה"מ 58872-06-18) ותביעה רכושית (תלה"מ 58830-06-18).

5. במסגרת התביעה שבתלה"מ 58830-06-18 (להלן: **"התביעה הרכושית"**) עתרה המשיבה למספר סעדים, ובניהם: סעד הצהרתי, שמירת זכויות, איזון משאבים ופירוק שיתוף בדירה.

6. ביום 4.10.2018 הגישה המשיבה, במסגרת התביעה למזונות שבתלה"מ 58777-06-18 (להלן: **"התביעה למזונות"**) בקשה להמיר אחד הרכבים עליו הוטל העיקול ברכב אחר, אשר נרכש תחתיו.

בהחלטתה מיום 7.10.2018 הורתה כב' הרשמת הבכירה אירנה רוזן כי **"הוראות ההחלטה מיום 25/4/2018 שניתנה במסגרת י"ס 17600-04-18 יחולו על החלטה זו"**.

7. ביום 24.6.2020 הגיש המבקש "בקשה דחופה ביותר לביטול צווי עיקול". בבקשתו עתר המבקש להורות על ביטול העיקול ביחס למשאיות.

דיון בבקשה התקיים ביום 5.8.2020 (לאחר מספר בקשות דחיה שהוגשו ע"י מי מבעלי הדין). בהחלטתי מיום 6.8.2020, ולאחר שנתברר כי הונפק צו עיקול על מלוא הזכויות בדירה ולא על מחציתן ובשים לב כי שווי הזכויות בדירה עולה על שוויין של המשאיות, נעתרתי לבקשת המבקש לביטול העיקול שהוטל על המשאיות, וזאת מבלי להכריע בטענות הצדדים לעניין הזכויות בדירה ו/או במשאיות.

בהחלטה נוספת מאותו היום, קבעתי כי יש אף לקחת בחשבון את שווי הרכב שבשימוש המשיבה ואת שוויין של הזכויות הסוציאליות אשר ע"ש המשיב, אשר מהן תוכל המשיבה להפריע, ככל שתביעה ביחס לזכויות במשאיות תתקבל.

8. ביום 30.7.2020, לאחר שהחליף המבקש ייצוג משפטי, הוגשה הבקשה דנן. משטרם חלף המועד להגשת תגובה, לא נידונה הבקשה דנן במסגרת הדיון אשר התקיים ביום 5.8.2020, אלא נדרשתי לסוגיית המרת העיקול בלבד. בעוד ביחס לבקשה דנן, נקבע מועד נוסף לדיון ליום 1.11.2020, ולאחריו ניתנו הוראות ביחס להגשת סיכומים.

9. ביני לביני, הגיש המבקש, במסגרת התביעה הרכושית, בקשה לסילוק על הסף, אשר נתבררה בפני כב' השופטת פאני גילת כהן. בהחלטתה מיום 21.9.2020 דחתה כב' השופטת פאני גילת כהן הבקשה לסילוק על הסף. בקשת רשות ערעור, אשר הוגשה ע"י המבקש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע, במסגרת תיק רמ"ש 60055-10-20, נדחתה אף היא בהחלטתו של כב' השופט ואגו מיום 17.1.2021.

דיון והכרעה:

פקיעת צו העיקול:

10. בסיכומי העלה ב"כ המשיב טענה בדבר פקיעת צו העיקול בהעדר ביצוע מסירה כדין לידי המשיב. לא מצאתי מקום לקבל טענתו של ב"כ המשיב בעניין זה. ראשית, הטענה לא הועלתה במסגרת הבקשה לביטול הצו. על כן, רק בשל כך היה מקום לדחותה.

זאת ועוד, יובהר כי, עפ"י הפסיקה, העיקול אינו פוקע מאליו בכל מקרה ללא קשר לנסיבות ולאשר ארע לאחר מתן הצו (ר' בענין זה: **כב' השופט זילברטל בבש"א (י-ם) 3559/06 TONEDOOR Ltd. נ' יובנק בע"מ (לשעבר בנק אינווסטק כללי בע"מ) (מיום 17.12.2006), כב' השופט דרורי ב-בר"ע (י-ם) 3403/01 זיזה דוד נ' עו"ד אריה יעקב (מיום 17.1.2002), כב' השופטת אורית אפעל- גבאי בבר"ע (י-ם) 3193/07 מיראל תעשיות טקסטיל בע"מ נ' ציון טכנולוגיות (מיום 27.8.2007).**

במקרה דנן, ב"כ המשיבה הציגה אישור מסירה המעיד על ביצוע המצאה ביחס לצו העיקול לידי באת כוחו דאז (עו"ד ...) של המבקש ביום 1.5.2018.

זאת ועוד, המבקש הגיש לראשונה בקשה לביטול העיקולים ביום 24.6.2020. בבקשה זו לא נטענה ע"י ב"כ המבקש דאז בעניין סוגיית המצאת הצו. ואף נראה כי, בסופו של דבר, נודע למבקש אודות קיומו של צו העיקול, ואף הוגשה בקשה על ידו. על כן, לא מצאתי להורות על פקיעתו של צו העיקול.

תוקפם של סעדים זמניים שניתנו במסגרת הליך י"ס:

11. לטענת ב"כ המבקש, עם סגירת הליך י"ס פקע תוקפם של הסעדים הזמניים, אשר ניתנו במסגרתו.

מנגד, מפנה ב"כ המשיבה להוראות סעיף 3(ז)(4) לחוק, טרם תיקון מס' 3, הקובעות כי תוקפם של סעדים זמניים, אשר ניתנו במסגרת הליך י"ס, הינו עד למתן החלטה אחרת, אשר תינתן ע"י הערכאה המוסמכת.

12. סוגיית מתן סעדים זמניים במסגרת הליך י"ס הוסדרה בסעיף 3(ז) לחוק :

- "(ז) (1) על אף האמור בסעיף קטן (ה), צד לבקשה ליישוב סכסוך רשאי להגיש, בכל עת, לערכאה שיפוטית המוסמכת לכך לפי דין, בקשה לסעד דחוף בעניין נקבע לפי סעיף 5, לסעד זמני לשמירת המצב הקיים או לעיכוב יציאה מן הארץ;
- (2) בקשה לסעד דחוף או זמני תיערך בצורה קצרה ותמציתית ותכלול אך ורק את עיקרי העובדות הדרושות לצורך הדיון בה; הערכאה השיפוטית תדון בסעד הדחוף או הזמני בלבד;
- (3) ערכאה שיפוטית לא תיתן צו לסעד דחוף או זמני בעניין שבו ניתן קודם לכן סעד כאמור על ידי ערכאה שיפוטית אחרת ולא תדון בשאלת הסמכות לדון בתובענה;"

ביום 8.12.2020 נכנס לתוקפו תיקון מס' 3 לחוק, במסגרתו תוקן סעיף 3(ז)(4) לחוק לעניין תוקף סעד זמני אשר ניתן במסגרת הליך י"ס:

"(4) צו לסעד דחוף או זמני שניתן לפי סעיף קטן זה יעמוד בתוקפו חמישה חודשים מיום מתן הצו, ואם קבעה הערכאה השיפוטית שנתנה את הצו תקופה אחרת – לתקופה שקבעה; ואולם, נתנה הערכאה השיפוטית שנקבעה כמוסמכת לדון בתובענה העיקרית, לאחר שהוגשו כתבי בי-דין לפי סעיף 4, החלטה בעניין הצו, לפני תום התקופה כאמור, יעמוד הצו בתוקף עד למתן ההחלטה."

בסעיף 3(ז)(4) המקורי (טרם תיקון מס' 3) נקבע כי :

"צו לסעד זמני שניתן לפי סעיף זה יעמוד בתוקפו עד למתן החלטה אחרת בעניינו על ידי הערכאה השיפוטית כמוסמכת לדון בתובענה העיקרית, לאחר שהוגשו כתבי בי-דין לפי סעיף 4"

13. לטענת ב"כ המשיבה, התיקון לחוק אינו חל על המקרה דנן, שכן הסעדים הזמניים הוטלו טרם כניסתו לתוקף.

מבלי להכריע בסוגיית התחולה הרטרואקטיבית באשר לתיקון לחוק, לא מצאתי כי יש להותיר הסעדים הזמניים בתוקפם במסגרת בה הוטלו, דהיינו, בהליך י"ס, ואבהיר.

14. **סעיף 3(ז) לחוק** מעגן האפשרות למתן סעד זמני במסגרת הליך י"ס ל"שמירת המצב הקיים". זאת כאשר חלה תקופת עיכוב הליכים ובטרם הוגשו תובענות.

אודות מטרת הסעדים הזמניים, הניתנים במסגרת הליך י"ס, ניתן ללמוד מדברי ההסבר להצעת החוק להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה:

סעיף 3(ו) העוסק בהגשת בקשות לסעדים זמניים והדיון בהן, נקבע כחריג לכלל המוצע בסעיף 3(ד), ולפיו בתקופת קיומו של ההליך ליישוב הסכסוך בהסכמה, לא יגישו הצדדים תובענות לערכאות השיפוטיות ולא יתקיימו בהן דיונים בענייני הסכסוך המשפחתי שבין הצדדים.

סעדים זמניים נועדו להבטיח את קיומו התקין של הליך משפטי או את ביצועו היעיל של פסק הדין, והם ניתנים מקום שדחיית מתן הסעד עד למתן פסק הדין הסופי בתובענה עשויה לגרום למבקש הסעד או לאדם אחר נזק המצדיק לתת אותם כבר בשלב מוקדם. סכסוכי משפחה כוללים עניינים אישיים ורכושיים אשר שכיח בהם הצורך לתת סעדים זמניים, כגון צווי עיכוב יציאה מן הארץ כדי להבטיח מתן גט בבית דין רבני, או צווי מניעה ועיקולים זמניים למניעת הברחת רכוש אשר טרם הוחלט כיצד יחולק בין בני הזוג.

סעיף זה נועד, מצד אחד - להתחשב בקיומם של מצבים שבהם יש הכרח לתת סעדים זמניים עוד בתקופת הניסיון ליישוב הסכסוך בהסכמה, כדי למנוע מצב שבו הגשת בקשה ליישוב סכסוך תגרום לשינוי המצב הקיים ולעתים לנזק בלתי הפיך לצד שכנגד ותשמש כלי להשגת יתרון משפטי לצד המגיש אותה.

ומצד שני - סעיף זה נועד למנוע מצב שבו הדיון בבקשה לסעדים זמניים יהפוך למגרש העיקרי לבירור הסכסוך והטענות שיעלו הצדדים זה כנגד זה במסגרת כתבי הטענות המוגשים ובמסגרת הדיון בה, יסכלו את האפשרות לקיים במקביל הליך ליישוב הסכסוך בדרכי שלום.

לאור שיקולים אלה, מוצע כי בתקופת ההליך ליישוב הסכסוך בהסכמה, יוכלו הצדדים להגיש בקשות לסעדים זמניים המוגבלים לשמירת המצב הקיים או לעיכוב יציאה מן הארץ עד לתום אותה תקופה, בדומה להסדר הקבוע היום בתקנה 258 כה לתקנות סדר הדין האזרחי.

(ר': הצעות חוק הממשלה - 885, כ"ה בתמוז התשע"ד, 23.7.2014 בעמ' 912).

יוער כי בהצעת החוק, אשר הונחה על שולחן הכנסת ה-19 ביום 16.6.2014 (פ/19/2555), ישנה התייחסות לסוגיית מתן סעד זמני בהליך י"ס:

"כמו כן, ערכאה שיפוטית תוכל לתת סעד זמני למטרת הבטחת קיומו התקין של ההליך המקדמי, לרבות בקשה לעיכוב יציאה מהארץ, בדומה להסדר הקבוע היום בתקנה 258 כה לתקנות סדר הדין האזרחי. לעומת זאת, אם ההליך המקדמי ליישוב הסכסוך לא יצלח הרי שמיד לאחר תקופת תום ההליכים יוכל כל אחד מהצדדים להגיש בקשה לסעד זמני בהתאם לכללים הרגילים בערכאה השיפוטית שבה מדובר".

(עמ' 24-25 להצעת החוק).

נראה, אם כן, כי תכליתם של הסעדים הזמניים, המוטלים במסגרת הליך י"ס, הינה שמירת המצב הקיים בתקופת עיכוב ההליכים והימנעות מגרימת נזק בלתי הפיך בתקופה זו, וזאת, ככל שניתן, מבלי להיכנס "לזירת הסכסוך" בין בני הזוג, על מנת שלא לסכל הניסיון ליישוב הסכסוך.

15. כאמור, סעיף 3(ז)(4) לחוק תוקן במסגרת תיקון מס' 3 לעניין תוקפם של סעדים זמניים, אשר הוטלו במסגרת הליך י"ס, כאשר נקבע כי אלו יעמדו בתוקפם למשך 5 חודשים מיום שניתנו, אלא אם כן נקבעה תקופה אחרת בהחלטה, או באם ניתנה החלטה בעניין הצו ע"י הערכאה השיפוטית שנקבעה כמוסמכת לדון בתובענה העיקרית, לפני תום התקופה.

בדברי ההסבר להצעת החוק הובהר הצורך בתיקון האמור בכך ש"במהלך תקופת הוראת השעה התברר כי הוראה זו מעוררת קושי, מאחר שלא תמיד מוגשת תובענה בסופו של דבר, ואז הסעד הזמני נעשה קבוע הלכה למעשה. על כן, מוצע להחליף את פסקה (4) האמורה ולקבוע כי תוקפם של סעדים זמניים ודחופים יפקע בתוך חמישה חודשים מיום מתן הצו, אלא אם כן הערכאה שנתנה את הצו קבעה תקופה אחרת. עם זאת, מוצע כי אם הוגשה תובענה עיקרית, והערכאה השיפוטית שנקבעה כמוסמכת לדון בה נתנה החלטה בעניין הצו, לפני מועד פקיעתו של הצו, יעמוד הצו בתוקף עד למתן אותה החלטה".

(ר': הצעות חוק ממשלה-1313 ט"ז בסיון התש"ף 8.6.2020 בעמ' 191-192)

16. זאת ועוד, הוראות סעיף 3(ז)(2) לחוק ותקנה 10(א) לתקנות להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה, מורות כי הבקשה לסעד זמני תיערך בצורה קצרה ותמציתית.

לכן סעד זמני במסגרת הליך י"ס ניתן, בעצם, קודם שנפרשה תמונה מלאה בפני בית המשפט ומבלי ידיעה ברורה של בית המשפט בדבר התובענות שיוגשו לאחר תום תקופת עיכוב ההליכים, ככל שהליך יישוב הסכסוך לא יצלח.

17. מכל המקובץ עולה כי סעד זמני, אשר ניתן במסגרת הליך י"ס, מטרתו לשמר המצב הקיים בתקופת עיכוב ההליכים מבלי להכנס לפרטי הסכסוך בין בני הזוג, שכן בית המשפט אינו נדרש, בשלב זה, לגופן של המחלוקות. ועל כן, לדידי, הסעד אמור להיות מצומצם ככל שניתן בנסיבות המובאות בפני בית המשפט במסגרת הבקשה.

18. יש אף לזכור כי מטרתו של הסעד הזמני הינו להבטיח מימושו של פסק הדין (ר': רע"א 10076/07 בנק דיסקונט לישראל נ' ICC Industries Ltd (ביום 28.11.2007)).

הדבר אף עוגן בהוראות תקנה 94 לתקנות סדר הדין האזרחי תשע"ט-2018, לפיה:
"מטרת הסעד הזמני היא להבטיח זכות לכאורה במהלך ההליך המשפטי ואת קיומו התקין והיעיל של ההליך או את ביצועו הראוי של פסק הדין."

כאשר סעד זמני ניתן במסגרת הליך י"ס, בטרם הוגשו תובענות, אין מקום כי תוקפו יחול באופן "אוטומטי" לאחר תום תקופת עיכוב ההליכים.
שכן יש לבחון נכונותו ונחיצותו של הסעד הזמני לאחר שיוגשו התובענות, ובהתאם לסעדים המבוקשים בתובענות אלו, לצורך הבטחת קיומו היעיל של ההליך וביצועו של פסק הדין.

19. במקרה דנן, ניתן צו עיקול במסגרת הליך י"ס, טרם הוגשו כתבי תביעה ומבלי שנפרשה בפני בית המשפט התמונה בכללותה.

הבקשות לסעדים זמניים, אשר הוגשו במסגרת ההליך דנן, נוסחו בתמציתיות. עת טרם הובהרו הסעדים הרכושיים, להם עתידה המשיבה לעתור בתום תקופת עיכוב ההליכים, ביחוד נוכח הסכם הממון שנחתם בין בני הזוג.

שמתבררות תביעות עיקריות בפני בית המשפט, מן הראוי כי יוגשו בקשות לסעדים זמניים במסגרת אותן תביעות, וכי בקשות אלו, ככל שיוגשו, ידונו לגופן בהתאמה לסעדים המבוקשים בכתבי התביעה שהוגשו ע"י המשיבה.

20. לא מצאתי כי יש בהחלטתה של כב' הרשמת הבכירה אירנה רוזן מיום 7.10.2018 לעניין המרת העיקול על רכב נוסף משום "החלטה אחרת" ע"י הערכאה המוסמכת לדון בתביעה העיקרית.

ראשית, ההחלטה האמורה התייחסה באופן נקודתי לכלי רכב מסוים.
שנית, ההחלטה ניתנה במסגרת תביעת המזונות, עת מתן סעד בדמות עיקול זמני במסגרת תביעה למזונות- עפ"י תקנה 258(א) לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984 ועפ"י תקנה

34(א) לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין) התשפ"א-2020, מוגבל לסכום מזונות לתקופה של שנתיים. בעוד צו העיקול, אשר הוטל במסגרת תיק זה, כלל בהיקפו מספר נכסים. וכאשר, מטענות המשיבה במסגרת בירור הבקשה שבפני, עולה כי העיקולים הוטלו בעיקרם לצורך הבטחת הסעדים הרכשיים.

21. לאור האמור, מצאתי כי אין להותיר הסעדים הזמניים, אשר הוטלו במסגרת תיק זה, על כנם. יחד עם זאת, מצאתי מקום ליתן בידי המשיבה שהות להגיש בקשות לסעדים זמניים במסגרת התובענות שהוגשו, וזאת עד ליום 10.2.2021.

סמכות רשם למתן סעד זמני במסגרת הליך י"ס:

22. ב"כ המבקש העלה בבקשתו טענה לפיה רשמת בית משפט אינה מוסמכת ליתן החלטות להטלת עיקולים במסגרת הליך י"ס, שכן, לטענתו, הסמכות הינה בידי השופט הדן בתיק בלבד. טענה זו דינה להדחות.

23. סדרי הדין בבקשות למתן סעדים זמניים במסגרת הליך י"ס הוסדרו במסגרת תקנה 11 לתקנות להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה תשע"ו-2016. כאשר בתקנה 11(ג) נקבע כי **"בכפוף לאמור בתקנות אלה יחולו על בקשה לסעד זמני סדרי הדין, ובכלל זה האפשרות למתן סעד זמני במעמד צד אחד אם סדרי הדין מאפשרים זאת."**

סמכויות רשמי בית המשפט בכל הנוגע למתן סעדים זמניים הוסדרו **בתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984** (החלות כיום על הרשמים מכח **תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון)(תיקון) התשפ"א-2020**).

לאור האמור, עולה כי רשמי בית משפט מוסמכים אף ליתן סעדים זמניים במסגרת החוק להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה ובמסגרת התקנות.

הסכם הממון בין הצדדים:

24. משנדחתה בקשת המבקש לסילוק התביעה על הסף, כאשר אף בקשת רשות הערעור על החלטה זו נדחתה, ובשים לה לקביעתי דעיל בדבר תוקפו של צו העיקול, אשר ניתן במסגרת ההליך דנן, מתייתר הצורך להדרש לטענות המבקש לעניין הסכם הממון במסגרת החלטתי זו.

25. כמו כן, נוכח החלטתי מיום 6.8.2020 לעניין המרת העיקול שהוטל על המשאיות, מתייתר גם הצורך להדרש לסעד המבוקש בבקשה בדבר המרת העיקול.

26. למעלה מן הצריך, יוער כי ככל שתוגש בקשה לסעדים זמניים ע"י המשיבה במסגרת התובענות שהוגשו, פתוחה הדרך בפני המבקש להעלות טענותיו עפ"י דין ביחס לסעדים הזמניים. כאשר אין בהחלטתי זו משום הבעת עמדה בדבר סיכויי הבקשות שיוגשו, ע"י מי מבעלי הדין, ככל שיוגשו.

סוף דבר:

לאור האמור, אני מורה כי, הסעדים הזמניים אשר הוטלו במסגרת התיק דנן, יבוטלו ביום 10.2.2021.

בנסיבות העניין, נוכח התוצאה אליה הגעתי, ובשים לב לשיהוי בהגשת הבקשה ע"י המבקש, מחד, ולכך שהמשיבה עמדה על המשך ניהול ההליך בבקשה לסעד זמני במסגרת ההליך דנן (חרף החלטות בית המשפט מיום 10.8.2020 ומיום 29.12.2020), מאידך, מצאתי לחייב המשיבה בהוצאות המבקש בסך של 2,000 ₪ בלבד.

המזכירות תמציא החלטתי זו לצדדים ללא דיחוי.

מתירה פרסום החלטתי זו ללא פרטים מזהים.

ניתנה היום, י"ב שבט תשפ"א, 25 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

צ'יפי כהן אביטן, רשמת בכירה